

บทที่ 2

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

เคมีภัณฑ์และอุปกรณ์

1. เคมีภัณฑ์

ดี (+) กลูโคสโมโนไฮเดรต (D(+)) glucosemonohydrate) ของบริษัท E.Merck
Darmstadt , Germany

กรดไฮโดรคลอริก (HCl) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

โซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

โซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

โปแตสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4) ของบริษัท May and Baker Ltd .,
England

พีจีโอ เอนไซม์ (PGO enzyme) ของบริษัท Sigma Diagnostics , USA

เฟอร์รัสซัลเฟต ($FeSO_4 \cdot 7H_2O$) ของบริษัท BDH Laboratory Chemicals Ltd.,
England

แมกนีเซียมซัลเฟต ($MgSO_4 \cdot H_2O$) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

แมงกานีสซัลเฟต ($MnSO_4 \cdot H_2O$) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

ไดอะนิซีนไดไฮโดรเจนคลอไรด์ (o-dianisidine dihydrochloride) ของบริษัท
Sigma Diagnostics , USA

แอมโมเนียมซัลเฟต ($(NH_4)_2SO_4$) ของบริษัท E.Merck Darmstadt , Germany

แอมเบอร์ไลต์ ไอ-อาร์ 120 พี (amberlite IR 120 P) ของบริษัท Sigma
Diagnostics , USA

พอลิยูรีเทนโฟม (polyurethane foam) ของบริษัท บางกอกโฟม จำกัด ประเทศ
ไทย

บรอมไทมอลบลู (bromthymol blue) ของบริษัท Fluka AG Buch, Switzerland

ฟีนอล์ฟทาลีน (phenophthalene) ของบริษัท Fluka AG Buch, Switzerland

2. อุปกรณ์

เครื่องเขย่า (shaker) รุ่น G-10 ของบริษัท New Brunswick Scientific Co.Inc.,

U.S.A.

เครื่องวัดการดูดกลืนแสง (uv-visible recording spectrophotometer) รุ่น UV-

160A ของบริษัท Shimadzu, Japan

ตู้อบแห้ง (hot air oven) รุ่น UL-80 ของบริษัท Memmert GmbH, Germany

อ่างน้ำปรับอุณหภูมิ (water bath) รุ่น 0-270 ของบริษัท Memmert GmbH,

Germany

หม้ออบฆ่าเชื้อด้วยไอน้ำ (autoclave) รุ่น HA-36 ของบริษัท Hirayama

Manufacturing Corporation. Japan

คอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง (bubble column) ได้รับความอนุเคราะห์

จาก Prof. Dr. Shinishi Kinoshita, Hokkaido University, Japan

เครื่องวัดปริมาณอากาศ (rotameter) KOFLOC รุ่น RK-1050, Japan

เครื่องให้อากาศ (air compressor) รุ่น PUMA PP-1 ของบริษัทธีรวัฒน์ เครื่อง

อัดลม ประเทศไทย

แผ่นกรองอากาศ (air filter) ขนาด 0.2 ไมโครเมตร ของบริษัท Gelman

Sciences Inc., U.S.A.

กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (scanning electron microscope)

รุ่น JSM-35CF ของบริษัท JEOL, Japan

เครื่องไฮเพอร์ฟอร์แมนซ์ลิควิดโครมาโตกราฟี (HPLC) รุ่น LC-3A ของบริษัท

Shimadzu, Japan

เครื่องควบคุม (controller) รุ่น REC 2 ของบริษัท B. Braun Biotech

Intemation, Switzerland

อุปกรณ์วัดความเป็นกรด-ด่าง (pH probe) รุ่น 405-DPAS-SC-K8S/325 ของ

บริษัท Mettler-Toledo, Switzerland

อุปกรณ์วัดการเกิดฟอง (antifoam probe) ของบริษัท B. Braun Biotech

Intemation, Switzerland

เครื่องวิเคราะห์จุดหลอมเหลว (Differential Thermal Analysis, DTA) รุ่น DTA-409
ของบริษัท Netzsch

วิธีดำเนินการทดลอง

1. จุลินทรีย์

จุลินทรีย์ที่ใช้ในการทดลองนี้ คือ *Aspergillus niger* G153 ที่คัดเลือกจากดิน
หลายแห่งในประเทศไทย (กรรณิกา จันทรสอาด , 2530) จุลินทรีย์ชนิดนี้ผลิตกรดอินทรีย์
ชนิดกรดกลูโคนิกเพียงชนิดเดียว

2. การเก็บรักษาจุลินทรีย์

เชื้อสปอร์ของเชื้อรา *Aspergillus niger* G153 โดยใช้เข็มเขี่ยลาก (streak)
ลงบนอาหารแข็งเอียงไปเตโตเด็กซ์โตรส (potato dextrose agar) (ภาคผนวก ก1) บ่มที่
อุณหภูมิห้อง (30 - 33 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 5 - 7 วัน เมื่อเชื้อราสร้างสปอร์เต็ม
จึงนำไปเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

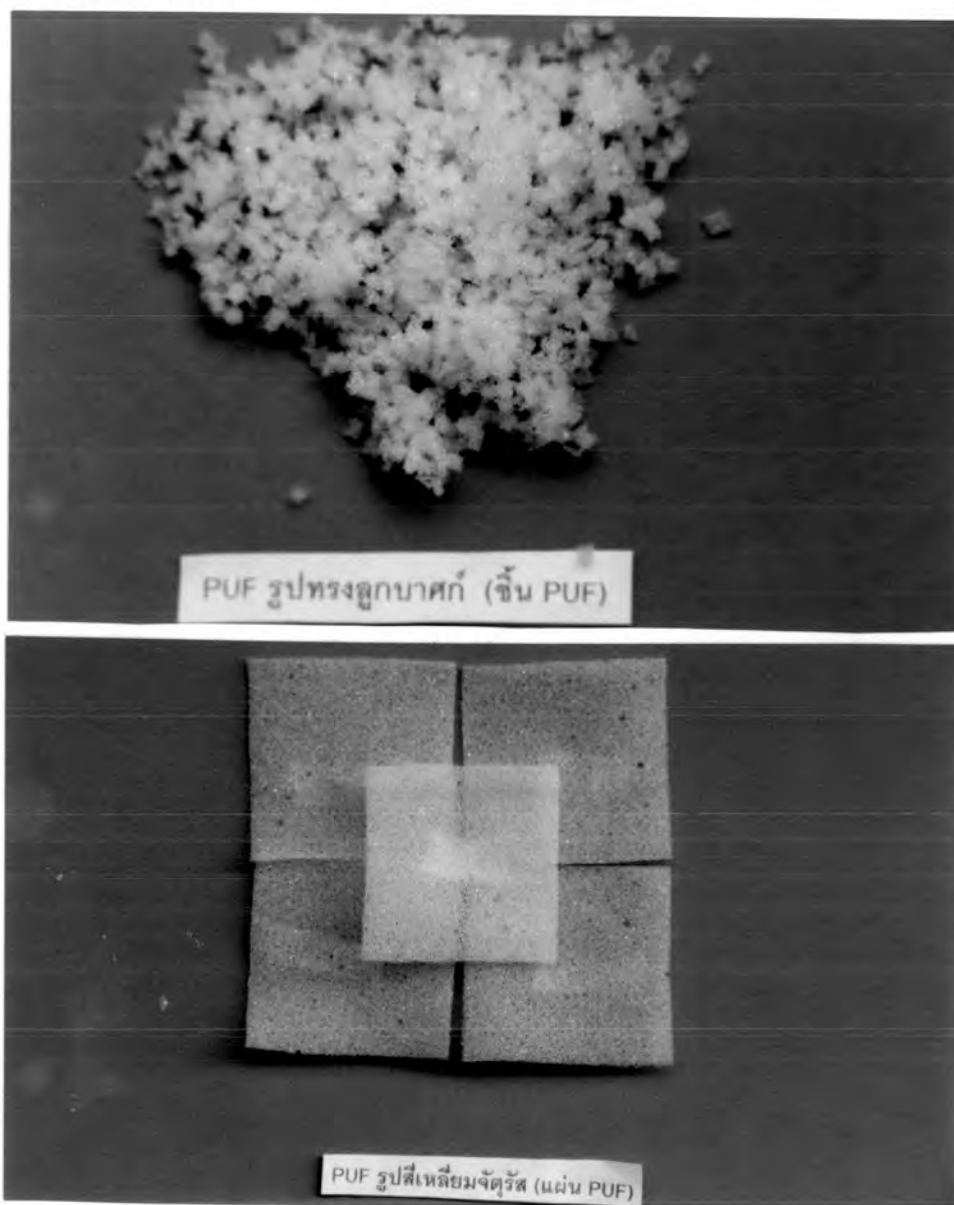
3. การเตรียมสปอร์แขวนลอย

ถ่ายสปอร์ของ *Aspergillus niger* G153 ลงบนอาหารแข็งเอียงไปเตโตเด็กซ์
โตรส (ภาคผนวก ก1) บ่มที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 - 7 วัน เติมน้ำกลั่นผสมทวัน 80
ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วลงในหลอดเลี้ยงเชื้อเขี่ยสปอร์ให้หลุดเป็นสปอร์แขวนลอยและผสมให้
เข้ากัน เพื่อใช้เป็นสปอร์แขวนลอยในการทดลองต่อไป

4. การเตรียมวัสดุตั้ง

วัสดุตั้งที่ใช้ในการทดลองคือ พอลิยูรีเทนโฟม (PUF) ชนิดโครงสร้างเปิด
(opened shape) ความหนาแน่นสูงซึ่งได้ทำการทดลองมาแล้วโดย นิติพงษ์ จิระวารานันท์
ในปี พ.ศ. 2539 พบว่าเป็นวัสดุตั้งที่เหมาะสม ต่อการตั้ง *Aspergillus niger* G153 วัสดุ
ที่ใช้ในการตั้งมี 2 ลักษณะ คือ

1. ชิ้น PUF รูปทรงลูกบาศก์ขนาด 0.20 เซนติเมตร³ ซึ่งเตรียมโดยตัดจากแผ่น PUF ดังแสดงในรูปที่ 2 ก.
 2. แผ่น PUF รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4.4 เซนติเมตร² หนา 0.20 เซนติเมตร ซึ่งเตรียมโดยตัดจากแผ่น PUF ดังแสดงในรูปที่ 2 ข.
- ทำการล้างเพื่อทำความสะอาดชิ้นและแผ่น PUF จากนั้นจึงอบจนแห้งสนิทเก็บไว้เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

- รูปที่ 2 ก. PUF รูปทรงลูกบาศก์ขนาดชิ้นเท่ากับ 0.20 เซนติเมตร³
ข. PUF รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดแผ่นเท่ากับ 4.4 เซนติเมตร

5. การเตรียมเมล็ดเชื้อสายใยตรง

5.1 การเตรียมเมล็ดเชื้อสายใยตรงในชั้น PUF (นิติพงษ์ จีระวรรณท์, 2539)

เตรียมสปอร์แขวนลอยตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 3 ปรับจำนวนสปอร์ให้เท่ากับ $1.0-2.5 \times 10^8$ สปอร์ต่อมิลลิลิตรหรือแปรผันตามที่ระบุในแต่ละการทดลองโดยนับจำนวนด้วยอุปกรณ์นับเม็ดเลือด (haemocytometer) ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ ถ่ายสปอร์แขวนลอย 1 มิลลิลิตร ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อทำให้สปอร์ตรึงออก (ภาคผนวก 2) ซึ่งศึกษาโดย นิติพงษ์ จีระวรรณท์, 2539 โดยบรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อปริมาตร 150 มิลลิลิตร ในขวดทดลองรูปชมพู่ขนาด 500 มิลลิลิตร และมีชั้น PUF รูปลูกบาศก์ขนาด 0.20 เซนติเมตร³ น้ำหนัก 1 กรัมบรรจุอยู่ หรือแปรผันตามที่ระบุในแต่ละการทดลอง เพาะเลี้ยงสปอร์ตรึงให้เป็นสายใยตรงบนเครื่องเขย่าแบบโรตารีที่อุณหภูมิห้อง (30-33 องศาเซลเซียส) ด้วยความเร็ว 200 รอบต่อนาที นาน 48 ชั่วโมงนำชั้น PUF ที่มีสายใยตรงเติบโตอยู่มาใช้ในการทดลองต่อไป

5.2 การเตรียมเมล็ดเชื้อสายใยตรงในแผ่น PUF

เตรียมสปอร์แขวนลอยตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 3 ปรับจำนวนสปอร์ให้เท่ากับ $1-2.5 \times 10^7$ สปอร์ต่อมิลลิลิตร หรือแปรผันตามที่ระบุในแต่ละการทดลอง แล้วถ่ายสปอร์แขวนลอยข้างต้นปริมาณ 0.50 มิลลิลิตร ซึ่งมีจำนวนสปอร์ $5.0-12.5 \times 10^6$ สปอร์ต่อ 1 แผ่น PUF หรือแปรผันตามที่ระบุในแต่ละการทดลอง ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อทำให้สปอร์ตรึงออก (ภาคผนวก ก 2) ซึ่งศึกษาโดยนิติพงษ์ จีระวรรณท์, 2539 ปริมาตร 7.5 มิลลิลิตร และเติมน้ำกลั่น 17.5 มิลลิลิตร ซึ่งบรรจุในขวดทดลองรูปชมพู่ขนาด 125 มิลลิลิตร และมีแผ่น PUF ขนาด 4.4×4.4 เซนติเมตรน้ำหนักแห้ง 0.05 กรัม จำนวน 1 แผ่น บรรจุอยู่ เพาะเลี้ยงสปอร์ตรึงให้เป็นสายใยตรงบนเครื่องเขย่าแบบโรตารีที่อุณหภูมิห้อง (30-33 องศาเซลเซียส) ด้วยความเร็ว 200 รอบต่อนาที นาน 48 ชั่วโมง หรือแปรผันตามที่ระบุในแต่ละการทดลอง นำชั้น PUF ที่มีสายใยตรงเติบโตอยู่มาใช้ในการทดลองต่อไป

6. การผลิตกรดกลูโคนิกในระดับขวดเขย่าโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส PUF ขนาด 4.4 เซนติเมตร²

ถ่ายแผ่น PUF ที่มีสายใยตรึง ซึ่งได้จากการทดลองข้อ 5.2 จำนวน 1 แผ่น ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกในระดับขวดเขย่า (ภาคผนวก ก3) ซึ่งดัดแปลงจากจินตนา ไกรวัฒน์พงศ์ (2536) โดยเพิ่มเปอร์เซ็นต์ของบรอมโทมอลบลูเป็น 2 เปอร์เซ็นต์ โดยบรรจุอาหารเลี้ยงเชื้อนั้นปริมาตร 100 มิลลิลิตร ในขวดทดลองรูปชมพู่ขนาด 500 มิลลิลิตรเพาะเลี้ยงบนเครื่องเขย่าแบบโรตารีที่อุณหภูมิห้อง (30-33 องศาเซลเซียส ด้วยความเร็ว 200 รอบต่อนาที นานเป็นเวลา 10 วัน หรือจนได้ปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตสูงสุดหรือจนปริมาณน้ำตาลกลูโคสถูกใช้หมด ปรับความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อในระหว่างการผลิต ให้อยู่ระหว่าง 5.5-6.5 ตลอดจนการทดลองด้วย 1 นอร์มอลโซเดียมไฮดรอกไซด์

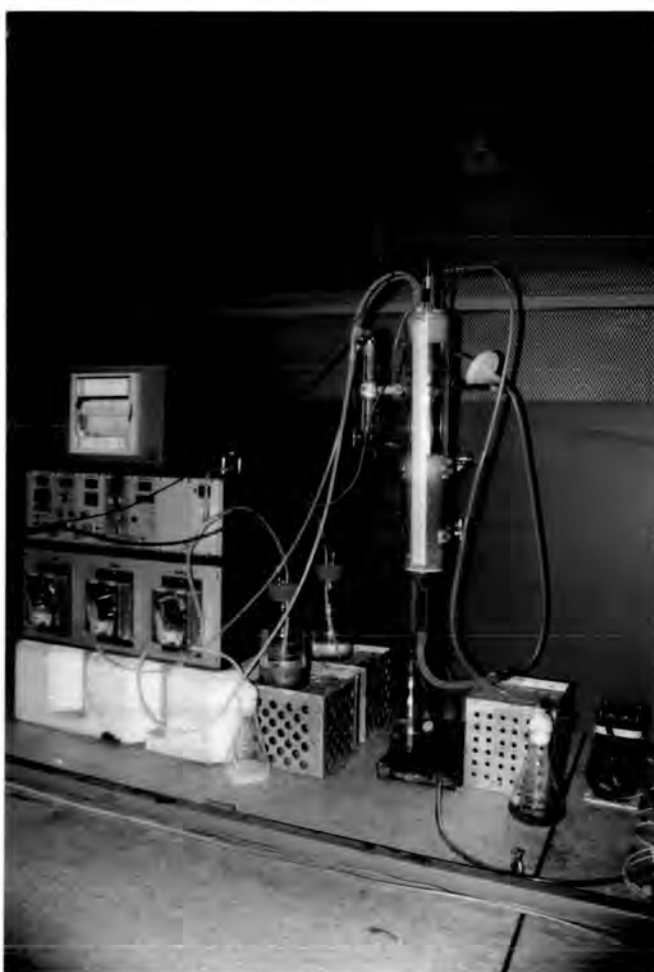
ในการผลิตกรดกลูโคนิกในระดับขวดเขย่าโดยสายใยตรึง *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF นั้น เป็นส่วนหนึ่งของการหาภาวะที่เหมาะสมบางประการในการเตรียมกล้าเชื้อสายใยตรึงในแผ่น PUF แต่การผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF นั้นผลิตในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่างเลยโดยไม่มีาทดลองในระดับขวดเขย่าในงานวิจัยนี้ เนื่องจากการผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF ได้เคยมีการศึกษาหาภาวะที่เหมาะสมบางประการในการเตรียมกล้าเชื้อสายใยตรึงมาแล้ว โดยนิติพงษ์ จิระวารานนท์, 2539

7. การผลิตกรดกลูโคนิกในระดับขยายส่วนในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง (bubble column) โดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้นและแผ่น PUF

7.1 การเตรียมคอลัมน์แก้ว

ยัดคอลัมน์แก้วรูปทรงกระบอกขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6.5 เซนติเมตร สูง 40 เซนติเมตร ปริมาตรใช้งาน 400 มิลลิลิตร กับขาตั้งเหล็กโดยให้คอลัมน์ทำมุม 90 องศา กับแนวราบด้านล่างของคอลัมน์แก้วมีแผ่นกระจายอากาศซินเตอร์กลาส (sintered glass) ซึ่งทำหน้าที่รองรับสายใยตรึงที่บรรจุในคอลัมน์แก้วพร้อมทั้งเป็นตัวกระจายอากาศเข้าสู่คอลัมน์แก้วปลายล่างสุดของคอลัมน์แก้วต่อเข้ากับเครื่องวัดอัตราการไหลของอากาศ (rotameter) , อุปกรณ์กรองอากาศ (air filter) และเครื่องอัดอากาศ (air compressor) ตามลำดับ โดยสายยางซิลิโคน (silicone tube) เมื่ออากาศผ่านเข้าคอลัมน์แล้วอากาศที่เหลือจะ

ออกสู่ภายนอกทางท่อนำก๊าซทางด้านบนของคอลัมน์แก้วซึ่งมีจุกยางปิดอยู่ นอกจากนี้ทาง
บนของคอลัมน์ซึ่งมีจุกยางปิดอยู่ยังมีอุปกรณ์วัดความเป็นกรดต่าง (pH - probe) และมี
อุปกรณ์วัดการเกิดฟอง (antifoam probe) ต่อกันและเชื่อมกับชุดควบคุม ซึ่งชุดควบคุมนี้จะ
เป็นเครื่องมือที่คอยรับสัญญาณ และปรับสมดุลในการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเดียม
กลูโคเนตตามที่กำหนด

รูปที่ 3 การผลิตกรดกลูโคนิกในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง

7.2 การผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนต

นำสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในชิ้นและแผ่น PUF มาผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิก (ภาคผนวก ก4) ปริมาตร 400 มิลลิลิตร ซึ่งบรรจุในคอลัมน์แก้วที่เตรียมตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 7.1 ที่อุณหภูมิห้อง (30 - 33 องศาเซลเซียส) โดยแปรผันความหนาแน่นสายใยตรึงความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสและอัตราการให้อากาศตามที่ระบุในแต่ละการทดลอง ควบคุมค่าความเป็นกรดต่างของอาหารเลี้ยงเชื้อให้อยู่ในช่วง 5.5 - 6.5 ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ และใช้อะดีคานอล เป็นสารกำจัดฟอง

8. การเก็บเกี่ยวกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนต

แยกสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 จากอาหารเลี้ยงเชื้อ โดยกรองด้วยกระดาษอทแมนเบอร์ 1 นำน้ำใสที่ได้ไปตรวจหาปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 9 และปริมาณน้ำตาลที่เหลือตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 10 ส่วนสายใยตรึงนำไปหากการเติบโตตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 11

9. การวิเคราะห์กรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนต

9.1 การวิเคราะห์กรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตโดยการใช้แอมเบอร์ไลต์ ไอ-อาร์ 120 พี ดูดซับโซเดียมออกไซด์และไฮดรอกไซด์ด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ มาตรฐานความเข้มข้น 0.1 นอร์มอล (Su และคณะ, 1997; Ward, 1997) นำน้ำหมักจากการกรองสายใยตรึงออกแล้ว ตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 8 มาผ่านลงในคอลัมน์แก้วขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร ซึ่งบรรจุแอมเบอร์ไลต์ ไอ-อาร์ 120 พี 12 มิลลิลิตร โดยน้ำหมักนี้จะถูกเจือจางให้มีปริมาณกรดกลูโคนิกเหมาะสมต่อการถูกดูดซับด้วยแอมเบอร์ไลต์ ไอ-อาร์ 120 พี (จินตนา ไกรวัฒน์พงศ์ ได้ทำการทดลองเมื่อปี 2536 พบว่า แอมเบอร์ไลต์ ไอ-อาร์ 120 พี ปริมาณ 12 มิลลิลิตร สามารถดูดซับโซเดียมออกไซด์ออกจากโซเดียมกลูโคเนต มาตรฐาน 100 มิลลิกรัม) ทิ้งไว้เป็นเวลา 30 นาที เพื่อให้เกิดการดูดซับโซเดียมออกไซด์อย่างสมบูรณ์ จากนั้นปรับให้มีการอัตราการไหลประมาณ 0.5 มิลลิลิตรต่อนาที นำสารละลายที่ได้มาตรวจหาปริมาณกรดกลูโคนิกโดยไตเตรดกับ 0.1 นอร์มอลโซเดียมไฮดรอกไซด์

9.2 การวิเคราะห์กรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตที่สร้างขึ้นโดยสายใยตรึง

ของ *Aspergillus niger* G153 ด้วยวิธี HPLC (High performance liquid chromatography) นำน้ำหนักที่ได้จากการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเดียมกลูโคเนตด้วยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 มาตรวจลอบกรดกลูโคนิกด้วยเครื่องไฮเพอร์ฟอร์มานซ์ลิควิดโครมาโตกราฟี (Shimadzu - LC - 3A) โดยใช้ Zorbax - C8 (L-3555) คอลัมน์ขนาดความยาว 25 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลางภายในเท่ากับ 4.6 มิลลิเมตร ของบริษัท Dupont โดยใช้กรดฟอสฟอริกความเข้มข้น 20 มิลลิโมลาร์ มีค่าความเป็นกรดต่าง 2.5 เป็นตัวพา อัตราการไหลเท่ากับ 1 มิลลิเมตรต่อนาที อุณหภูมิของคอลัมน์เท่ากับ อุณหภูมิห้อง ตรวจผลโดย UV Detector ที่ 210 นาโนเมตร และคอลัมน์ Spherisorb C-18 (S 50D S2) ของบริษัท Phase separation โดยใช้กรดฟอสฟอริก ความเข้มข้น 20 มิลลิโมลาร์ มีค่าความเป็นกรดต่าง 2.5 เป็นตัวพา อัตราการไหลเท่ากับ 2 มิลลิลิตรต่อ นาที อุณหภูมิของคอลัมน์เท่ากับอุณหภูมิห้อง ตรวจผลโดย UV Detector ที่ 210 นาโนเมตร โดยเปรียบเทียบกับกรดกลูโคนิกมาตรฐาน และมีกรดอิทาโคนิกเป็นสารมาตรฐานภายใน (internal standard) (ใช้บริการของศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

10. การวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาล

การวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลกลูโคส ใช้ระบบเอนไซม์เพอร์ออกซิเดสร่วมกับกลูโคสออกซิเดส (Peroxidase and Glucose oxidase : PGO enzyme) ตามวิธีที่ระบุโดยบริษัทผู้ผลิต (Sigma Chemical Company, 1980) ดังนี้

เติมสารละลาย พีจีโอเอนไซม์ (ภาคผนวก ข 1) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ลงในสารละลายตัวอย่างปริมาตร 0.5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วนำไปแช่ในอ่างน้ำปรับอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที นำไปวัดค่าดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 450 นาโนเมตร นำค่าที่ได้มาหาปริมาณกลูโคสโดยเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐาน (ภาคผนวก ค 2)

11. การหาการเติบโตของสายใยตรึง

นำชิ้นและแผ่น PUF ที่มีสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ที่ได้จากการดำเนินการทดลองข้อ 8 มาทำให้แห้งในตู้อบอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส จนได้น้ำหนักคงที่

แล้วหาน้ำหนักแห้งของสายใยตรีง โดยหักน้ำหนักแห้งของขึ้นและแผ่น PUF ออกจากน้ำหนักของขึ้นและแผ่น PUF ที่มีสายใยตรีง

12. การตรวจการเติบโตของสายใยตรีง *Aspergillus niger* G153 ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope: SEM) นำขึ้น PUF ที่มีสายใยตรีงของ *Aspergillus niger* G153 มาตรวจการเติบโตของสายใยตรีง ด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด (Scanning Electron Microscope, JEOL Model JMS-35CF, Japan) โดยตรวจการเติบโตของสายใยตรีงในขึ้นและแผ่น PUF โดยในขึ้น PUF ตรวจการเติบโตของสายใยตรีงบริเวณผิวของ PUF ทั้งขึ้นและขึ้น PUF ที่ผ้าเป็นแผ่น ส่วนแผ่น PUF นั้นตรวจการเติบโตของสายใยเช่นเดียวกับแบบขึ้น PUF แต่จะตัดออกเป็นแผ่นเล็กๆ จากแผ่น PUF แผ่นใหญ่อีกที โดยมีขั้นตอนการเตรียมตัวอย่าง ดังนี้

1. แช่ตัวอย่างในน้ำยาตรึงขั้นแรก (primary fixative) ซึ่งประกอบด้วย 4 เปอร์เซ็นต์ของพาราฟอร์มัลดีไฮด์ (p-formaldehyde) ใน 0.1 โมลาร์ของฟอสเฟตบัฟเฟอร์พีเอช 7.4 เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 - 18 ชั่วโมง นำมาล้างใน 0.1 โมลาร์ของฟอสเฟตบัฟเฟอร์ พีเอช 7.4 จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 15 นาที แล้วนำตัวอย่างไปแช่ลงในน้ำยาขั้นที่สอง (secondary fixative) ซึ่งประกอบด้วย 1 เปอร์เซ็นต์ของออกซิเจนเตตระออกไซด์ (osmiumtetroxide, OsO_4) ใน 0.1 โมลาร์ ของฟอสเฟตบัฟเฟอร์ พีเอช 7.4 ที่อุณหภูมิห้อง (20 องศาเซลเซียส) เป็นเวลา 1-2 ชั่วโมง ภายในตู้ดูดควัน
2. การขจัดน้ำออก (dehydration) โดยเทน้ำยาตองขั้นที่สองออก แล้วจุ่มตัวอย่างใน 35 50 70 95 และ 100 เปอร์เซ็นต์ เอทานอล ขึ้นตอนละ 10-20 นาที ตามลำดับ
3. นำตัวอย่างมาทำให้แห้ง ณ จุดวิกฤต (critical point drying) โดยใช้เครื่องทำให้แห้ง (critical point drying, Model SAMDRI-780)
4. นำตัวอย่างไปติดบนแผ่นทองเหลืองด้วยกาวติดตัวอย่างที่นำไฟฟ้าได้ (Electroconductive adhesive)
5. นำตัวอย่างไปเคลือบผิวด้วยทอง ความหนาประมาณ 20 นาโนเมตร ในเครื่อง Ion Sputter Coater, Model JSC-11., Japan
6. นำตัวอย่างไปตรวจด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด

(หมายเหตุ: การเตรียมตัวอย่างและการตรวจการเติบโตของสายใยตรงใช้บริการของศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

13. การวิเคราะห์อุณหภูมิหลอมเหลว (melting temperature) ของเกล็ดไอโซเดียมกลูโคเนตที่สร้างโดยรา *Aspergillus niger* G153

นำน้ำหนักที่ได้จากการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไอโซเดียมกลูโคเนตโดยรา *Aspergillus niger* G153 ซึ่งทำการกรองสายใยออกแล้วมาทำให้เข้มข้นโดยนำไประเหยน้ำออกในอ่างน้ำเดือด ตั้งทิ้งไว้จนอุณหภูมิห้องจนเย็น หลังจากนั้นนำไปแช่เย็นที่อุณหภูมิ 0 - 1 องศาเซลเซียส จนกระทั่งเกิดการตกผลึกของเกล็ดไอโซเดียมกลูโคเนตอย่างสมบูรณ์ นำผลึกเกล็ดที่ได้ไปล้างด้วยน้ำเย็นแล้วทำการตกผลึกอีกจนกระทั่งได้ผลึกสีค่อนข้างขาว หลังจากนั้นนำผลึกเกล็ดไอโซเดียมกลูโคเนตที่ผลิตได้จาก *Aspergillus niger* G153 และเกล็ดไอโซเดียมกลูโคเนตมาตรฐานไปหาอุณหภูมิหลอมเหลวโดยเครื่อง Differential Thermal Analysis (DTA) model DTA - 409 ในช่วงอุณหภูมิ 0 ถึงอุณหภูมิ 200 โดยให้อุณหภูมิเพิ่มขึ้นนาทีละ 10 องศาเซลเซียส

(ใช้บริการของศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

14. การผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไอโซเดียมกลูโคเนตโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF ขนาด 0.20 เซนติเมตร³ ในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง

14.1 การผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไอโซเดียมกลูโคเนต โดยใช้ภาวะเหมาะสมซึ่งได้ศึกษาโดย นิตติพงษ์ จีระวรานันท์, 2539

นำสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF มาผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไอโซเดียมกลูโคเนตในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง โดยใช้ภาวะเหมาะสมในการเตรียมหัวเชื้อสายใยตรง และการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไอโซเดียมกลูโคเนตที่ศึกษาโดย นิตติพงษ์ จีระวรานันท์, 2539 กล่าวคือ ใช้ภาวะต่างๆ ดังนี้

- ความหนาแน่นสปอร์ที่ใช้เตรียมกล้าเชื้อ $1-2.5 \times 10^8$
(สปอร์ต่อ PUF แห่ง 1 กรัม)

- เวลาที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงกล้าเชื้อสายใยตรง (ชั่วโมง) 48
- ปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อ เพื่อทำให้สปอร์ตรงออก (กรัมต่อลิตร) 4
- ความเข้มข้นกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ย่อยแล้ว (กรัมต่อลิตร) 300
- ความเข้มข้นของแอมโมเนียมซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิต (กรัมต่อลิตร) 0
- ปริมาตรอาหารเลี้ยงเชื้อ (มิลลิลิตร) 500
- น้ำหนักแห้งของกล้าเชื้อสายใยตรง (กรัมต่อลิตร) 6
- อัตราการให้อากาศ (ลิตรต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อ) 9
- อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) อุณหภูมิห้อง (30-33)
- ปรึบความเป็นกรดต่างตลอดการทดลองด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ให้ได้ 5.5-6.5
ตรวจวัดปริมาณกรดกลูโคนิกและการใช้น้ำตาล ตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 9.1 และ 10 ตามลำดับ

14.2 การหาภาวะเหมาะสมบางประการในการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตโดยใช้สายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ที่ตรงในชั้น PUF

ผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง โดยสายใยตรง *Aspergillus niger* G153 ที่ตรงในชั้น PUF ขนาด 0.20 เซนติเมตร³ โดยใช้ภาวะเหมาะสมในการเตรียมกล้าเชื้อสายใยตรงที่ศึกษามาแล้ว โดยนิติพงษ์ จิระวรานันท์, 2539 คือเพาะเลี้ยงสปอร์ความหนาแน่นเท่ากับ $1-2.5 \times 10^8$ สปอร์ต่อน้ำหนักแห้ง PUF 1 กรัม ในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อการทำสปอร์ตรงออก (ภาคผนวก ก2) ปริมาตร 150 มิลลิลิตร นาน 48 ชั่วโมง ต่อจากนั้นนำสายใยตรง *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF มาผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตในคอลัมน์แก้วซึ่งจัดเตรียมตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 7.1 ด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรง (ภาคผนวก

ก4) ปริมาตร 400 มิลลิลิตร ซึ่งมีแป้งมันสำปะหลังที่ผ่านการย่อยแล้วเป็นแหล่งคาร์บอน ไม่มีแหล่งไนโตรเจน โดยแปรผันภาวะต่างๆ ดังนี้

14.2.1 แปรผันความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ย่อยแล้วเป็น 350 300 และ 250 กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อแล้วเปรียบเทียบผลผลิตที่ได้

14.2.2 แปรผันอัตราการให้อากาศเป็น 7.5 10 12.5 และ 15 ลิตรต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อต่อนาที แล้วเปรียบเทียบผลผลิตที่ได้

14.2.3 แปรผันขนาดของกล้าเชื้อสายใยตรงเป็น 6.225 9.125 12.3 กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรด (ซึ่งเตรียมจากน้ำหนักแห้งของชิ้น PUF เท่ากับ 5 7.5 10 กรัมต่อลิตร) แล้วเปรียบเทียบผลผลิตที่ได้

ตรวจหาปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตตามวิธีการทดลอง

ข้อ 9.1 การใช้น้ำตาลตามวิธีการทดลองข้อ 10 และระยะเวลาที่ให้ปริมาณกรดสูงสุด

14.3 การเปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิกที่ผลิตโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในชิ้น PUF ขนาด 0.20 เซนติเมตร ในรูปโซเดียมกลูโคเนต และในรูปแคลเซียมกลูโคเนตภายใต้ภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิต

ผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในชิ้น PUF ขนาด 0.20 เซนติเมตร³ ในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิก (ภาคผนวก ก4) ซึ่งบรรจุในคอแลมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง ตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 7 โดยใช้ภาวะต่างๆ แสดงดังข้างล่าง จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปแคลเซียมกลูโคเนตภายใต้ภาวะเหมาะสมที่ศึกษาโดยนิติพงษ์ จีระวรรณท์ ในปี พ.ศ. 2539

ภาวะต่างๆ	ผลิตในรูปโซเดียม	ผลิตในรูปแคลเซียม
	กลูโคเนต	กลูโคเนต
- เวลาที่ใช้ในการเพาะกล้าเชื้อสายใยตรง (ชั่วโมง)	48	40
- ปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อ เพื่อทำให้สปอร์ตรึงออก(กรัมต่อลิตร)	4	4

ภาวะต่างๆ	ผลิตในรูปโซเดียม	ผลิตในรูปแคลเซียม
	กลูโคเนต	กลูโคเนต
- ความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ผ่านการย่อยสลายแล้วในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการทำให้สปอร์ตรึงออก (กรัมต่อลิตร)	150	150
- ปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อ เพื่อทำให้สปอร์ตรึงออก(กรัมต่อลิตร)	4	4
- ความเข้มข้นของกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ย่อยแล้วในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิก (กรัมต่อลิตร)	300	50
- ความเข้มข้นของกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ย่อยแล้วในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิก (กรัมต่อลิตร)	300	50
- ความเข้มข้นของแอมโมเนียมซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรด (กรัมต่อลิตร)	0	0
- สารเคมีที่ใช้ควบคุมความเป็นกรดต่างให้อยู่ในช่วง 5.5-6.5	NaOH	CaCO ₃
- ปริมาตรอาหารเลี้ยงเชื้อ (มิลลิลิตร)	400	500
- น้ำหนักแห้งกล้าเชื้อสายใยตรึง (กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิต)	9.125	6
- อัตราการให้อากาศ (ลิตรต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อต่อนาที)	15	9
- อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิห้อง(30-33)	อุณหภูมิห้อง(30-33)

เปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตและในรูปแคลเซียมกลูโคเนตและการใช้น้ำตาลและเวลาที่ใช้ในการผลิตกรด

นอกจากชั้น PUF แล้ว แผ่น PUF ก็เป็นวัสดุที่ตรงที่นำเสนออีกลักษณะหนึ่ง และเนื่องจากระหว่างการผลิตพบว่าชั้น PUF มักจะมาอัดกันที่กันคอลัมน์เป็นบางช่วงเวลา ซึ่ง

อาจเกิดจาก ขึ้น PUF เล็กๆ มาเกาะกลุ่มกัน จึงหนักและตกลงกันคอลลัมน์ ดังนั้นเพื่อเป็นการหาหนทางแก้ปัญหานี้ จึงทำการทดลองต่อไปโดยใช้ PUF ที่เป็นแผ่นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4.4 เซนติเมตร² เพื่อการตรึงสายใยและใช้ผลิตกรดกลูโคนิกต่อไป

15. การผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF 4.4 เซนติเมตร²

15.1 การหาภาวะเหมาะสมบางประการในการเตรียมกล้าเชื้อสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF

15.1.1 การหาการเติบโตของ *Aspergillus niger* G153 ที่ตรึงในแผ่น PUF
 ถ่ายสปอร์แขวนลอยของ *Aspergillus niger* G153 ความหนาแน่น $1-2.5 \times 10^7$ สปอร์ต่อมิลลิลิตร ปริมาตร 0.50 มิลลิลิตร (ซึ่งมีจำนวนสปอร์ $5.0-12.5 \times 10^6$ สปอร์) ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อให้สปอร์ตรึงออก (ภาคผนวก ก2) ที่บรรจุในขวดรูปชมพู่ที่มีแผ่น PUF ขนาด 4.4 เซนติเมตร² น้ำหนัก 0.05 กรัม (จำนวน 1 แผ่น) เพาะเลี้ยงตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 5.2 วัดการเติบโตของสายใยตรึงในแผ่น PUF ทุกๆ 8 ชั่วโมงโดยหาน้ำหนักแห้งตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 11 จนกระทั่งการเติบโตคงที่หรือลดลง

15.1.2 การหาอายุที่เหมาะสมของกล้าเชื้อสายใยที่ตรึงในแผ่น PUF สำหรับการผลิตกรดกลูโคนิก

ผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF ตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 6 โดยใช้กล้าเชื้ออายุต่างๆ กัน คือ 36 40 44 48 และ 52 ชั่วโมง เปรียบเทียบปริมาณกรด ปริมาณน้ำตาลที่เหลือ และการเติบโตของสายใยตรึงตามวิธีการดำเนินการทดลองข้อ 9.1 10 และ 11 ตามลำดับ เลือกเวลาที่เหมาะสมสำหรับการเตรียมสายใยตรึงประสิทธิภาพสูง กล่าวคือ ให้ปริมาณกรดสูงและใช้ระยะเวลาในการผลิตสั้นเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

15.1.3 การหาความหนาแน่นที่เหมาะสมของสปอร์ที่ตรึงในแผ่น PUF

ตรึงสปอร์ของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF ขนาด 4.4 เซนติเมตร² โดยแปรผันจำนวนสปอร์ที่ใช้เป็น $5.0-12.5 \times 10^4$ $5.0-12.5 \times 10^5$ $5.0-12.5 \times 10^6$ และ $5.0-12.5 \times 10^7$ สปอร์ต่อแผ่น PUF น้ำหนัก 0.05 กรัม จำนวน 1 แผ่น ซึ่งบรรจุในขวด

รูปชมพู่ที่มีอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อใช้สปอร์ตรึงออก (ภาคผนวก ก2) เพาะเลี้ยงตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 5.2 โดยใช้เวลาในการเพาะเลี้ยงสปอร์ที่เหมาะสม คือ 48 ชั่วโมง นำสายใยตรึงที่ได้มาทำการผลิตกรดกลูโคนิกตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 6 ตรวจปริมาณกรดกลูโคนิก ปริมาณน้ำตาลที่เหลือ และการเติบโตของสายใยตรึง เลือกความหนาแน่นสปอร์ที่เหมาะสมซึ่งให้ผลผลิตกรดสูงเพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

15.1.4 การหาของน้ำหนักแห้งเฉลี่ยของสายใย *Aspergillus niger* G153 ที่ตรึงในแผ่น PUF 10 แผ่น

เพาะเลี้ยงสปอร์ตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF ขนาด 4.4 เซนติเมตร² น้ำหนัก 0.05 กรัม จำนวน 1 แผ่น โดยใช้ความหนาแน่นสปอร์ที่เหมาะสมคือ $5.0-12.5 \times 10^6$ สปอร์ และใช้ช่วงเวลาเหมาะสมในการเพาะเลี้ยงสปอร์ตรึงคือ 48 ชั่วโมง ในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตรเหมาะสมเพื่อให้สปอร์ตรึงออก (ภาคผนวก ก2) ตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 5.2 ทำการทดลอง 10 ซ้ำ แล้วนำมาวัดการเติบโตของสายใยตรึงโดยหาน้ำหนักแห้งของสายใยตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 11

15.2 การหาภาวะเหมาะสมบางประการในการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตโดยสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF ในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง

นำสายใยตรึงของ *Aspergillus niger* G153 ในแผ่น PUF ขนาด 4.4 เซนติเมตร² มาผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง ซึ่งจัดเตรียมตามวิธีดำเนินการทดลองข้อ 7.1 ด้วยอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตรึง (ภาคผนวก ก4) ปริมาตร 400 มิลลิลิตร ซึ่งใช้แบ่งมันสำปะหลังที่ย่อยแล้วที่มีความเข้มข้นของน้ำตาลกลูโคสเท่ากับ 300 กรัมต่อลิตร เป็นแหล่งคาร์บอน ไม่มีแหล่งไนโตรเจนใดใด และได้แปรผันภาวะต่างๆ ดังนี้

15.2.1 แปรผันอัตราการให้อากาศเป็น 25 20 และ 15 ลิตรต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อ ต่อนาที แล้วเปรียบเทียบผลผลิตเพื่อหาอัตราการให้อากาศที่เหมาะสม

15.2.2 แปรผันขนาดกล้าเชื้อสายใยตรึงโดยแปรผันน้ำหนักแห้งของกล้าเชื้อสายใยตรึงเป็น 1.64 2.87 6.15 9.085 กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อ (ใช้แผ่น PUF หนึ่งหนักเท่ากับ 1.25 2.5 5 7.5 กรัมต่อลิตร) และเปรียบเทียบผลผลิตกรดเพื่อหาขนาดของกล้าเชื้อที่เหมาะสม

ตรวจหาปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตตามวิธีการทดลองข้อ 9.1 การใช้
น้ำตาลตามวิธีการทดลองข้อ 10 และระยะเวลาที่ให้ปริมาณกรดสูงสุด

16. การเปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตภายใต้
ภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิตโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้นและ
แผ่น PUF

ผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโคเนตโดยสายใยตรงของ *Aspergillus niger*
G153 ในชั้นและแผ่น PUF ในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปโซเดียมกลูโค
เนต (ภาคผนวก ก4) ซึ่งบรรจุในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่างตามวิธีการทดลองข้อ
7 โดยใช้ภาวะต่างๆ ที่เหมาะสมดังนี้

ภาวะต่างๆ	ตั้งสายใยในชั้น PUF	ตั้งสายใยในแผ่น PUF
- เวลาที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงกล้า เชื้อสายใยตรง (ชั่วโมง)	48	48
- ความเข้มข้นของกลูโคสในแป้งมัน สำปะหลังที่ย่อยแล้ว (กรัมต่อลิตร อาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อให้สปอร์ตรงออก)	150	150
- ปริมาณแอมโมเนียมซัลเฟต ในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อทำให้ สปอร์ตรงออก (กรัมต่อลิตร)	4	4
- ความเข้มข้นกลูโคสในแป้งมัน สำปะหลังที่ย่อยแล้ว (กรัมต่อลิตร อาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรด)	300	300
- ความเข้มข้นของแอมโมเนียม ซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อ การผลิต (กรัมต่อลิตร)	0	0
- ชนิดของสารที่ใช้ปรับความเป็นกรดต่าง ระหว่างการผลิตให้เท่ากับ 5.5-6.5	NaOH	NaOH

- ปริมาณอาหารเลี้ยงเชื้อ เพื่อการผลิตกรด (มิลลิลิตร)	400	400
- น้ำหนักแห้งของกล้าเชื้อ (กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อ)	9.125	2.87
- อัตราการให้อากาศ (กรัมต่อลิตรอาหารเลี้ยงเชื้อต่อนาที)	15	20
- อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิห้อง(30-33)	อุณหภูมิห้อง(30-33)

เปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิกและการใช้น้ำตาลเมื่อใช้สายใยตริงที่ตริงในชั้น
และแผ่น PUF ในการผลิตกรด

17. เปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิกในรูปไซเดียมกลูโคเนตภายใต้ภาวะที่เหมาะสมต่อการผลิตโดยสายใยตริงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF และสายใยอิสระของ *Aspergillus niger* G153

ผลิตกรดกลูโคนิกโดยสายใยตริงของ *Aspergillus niger* G153 ในชั้น PUF ในคอลัมน์แก้วที่มีการให้อากาศด้านล่าง และโดยสายใยอิสระของ *Aspergillus niger* G153 ในถังหมักขนาด 5 ลิตร ซึ่งศึกษาโดย (จินตนา ไกรวัฒนพงศ์, 2536) ในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรดกลูโคนิกในรูปไซเดียมกลูโคเนต (ภาคผนวก ก4) โดยใช้ภาวะต่างๆ ดังนี้

ภาวะต่างๆ	ตริงสายใยในชั้น PUF	สายใยอิสระ
- เวลาที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงกล้าเชื้อสายใยตริง (ชั่วโมง)	48	16
- ปริมาณแอมโมเนียซัลเฟตในอาหารเลี้ยงเชื้อ เพื่อทำให้สปอร์ตริงออก (กรัมต่อลิตร)	4	4
- ความเข้มข้นกลูโคสในแป้งมันสำปะหลังที่ย่อย แล้วในอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิตกรด (กรัมต่อลิตร)	300	300
- ความเข้มข้นของแอมโมเนียซัลเฟตในอาหาร เลี้ยงเชื้อเพื่อการผลิต (กรัมต่อลิตร)	0	4

- ชนิดของสารที่ใช้ควบคุมความเป็นกรดต่าง ระหว่างการผลิตเท่ากับ 5.5-6.5	NaOH	NaOH
- ชนิดของหนอตกลงที่ใช้	คอลัมน์แก้วที่มีการให้ อากาศด้านล่าง	ถังหมักขนาด 5 ลิตร
- ปริมาตรอาหารเลี้ยงเชื้อ (มิลลิลิตร)	400	2000
- น้ำหนักแห้งกล้าเชื้อสายใยตรง (กรัมต่อลิตรอาหารเพื่อการผลิต)	9.125	0.184
- อัตราการให้อากาศ (กรัมต่อลิตรอาหาร เลี้ยงต่อนาที)	15	1.5
- อัตราการกวน (รอบต่อนาที)	ไม่มีการกวน	600
- สารกำจัดฟอง	อะดีคานอล	อะดีคานอล
- ความเป็นกรดต่าง	5.5-6.5	5.5-6.5
- อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	อุณหภูมิห้อง	อุณหภูมิห้อง

เปรียบเทียบปริมาณกรดกลูโคนิก และระยะเวลาในการผลิต เมื่อใช้สายใยตรงในชั้น
PUF และสายใยอิสระในการผลิตกรด